

TEZAU LITURGIC
5 IANUARIE
+IOIL FRAGKAKOS,
MITROPOLITUL EDESSEI

SLUJBA
SF. CUVIOASE
SINCLITICHIA
DE LA
ALEXANDRIA

ATENA, 2020

5 ΙΑΝΟΥΑΡΙΟΣ ΣΥΓΚΛΗΤΙΚΗ ΟΣΙΑ ΑΚΟΛΟΥΘΙΑ

Ποίημα Μητροπολίτου Εδέσσης Ιωήλ Φραγκάκου

ΜΕΓΑΣ ΕΣΠΕΡΙΝΟΣ

Εὐλογήσαντος τοῦ ἱερέως, ὁ Προοιμιακός, καὶ τὸ· *Μακάριος ἀνὴρ*. Εἰς δὲ τὸ· *Κύριε ἐκέκραξα*, ἰσιῶμεν Στίχους ς' καὶ ψάλλομεν Στιχηρὰ Προσόμοια τῆς Ὁσίας. Ἦχος α'. Τῶν οὐρανίων ταγμάτων.

Τὸ εὐκλεὲς τῶν Πατέρων, ὄντως ποθήσασα, εὐκλείας τῆς ἀφθάρτου, ἐπεθύμησας· ὅθεν, ἐκοιτᾶσα τῶν ἡδέων, σῶμα τὸ σόν, πόνοις πᾶσιν ἐξέδωκας, καὶ νῦν τῶν πόνων λαμβάνεις τὰς ἀμοιβάς, τῷ Χριστῷ συμβασιλεύουσα.

Ὁ τὸν Ἰῶβ συγκωρήσας, τῷ ἐξαιτήσαντι, καὶ σὲ πυρῶσαι θέλων, ὡς χρυσίον ἀφήκε, τὸ σῶμα πάσχειν βία τοῦ πονηροῦ· ὅθεν σὺ καταισχύνασα, τῇ καρτερίᾳ τῶν νόσων τὸν πειραστήν, τῷ τῆς νίκης στέφει ἔσπεσαι.

Τὸ τοῦ νυμφίου ὠραῖον, κάλλος ποθήσασα, Χριστοῦ καὶ νυμφευθῆναι, τούτῳ σὺ βουλευθεῖσα, πάσαις ταῖς ἰδέαις τῶν ἀγαθῶν, διὰ πόνων ἀσκήσεως, σαυτὴν ἐκόσμησας· ὅθεν, νῦν σὺν αὐτῷ, βασιλεύεις εἰς νυμφῶνα αὐτοῦ.

Ἔτερα. Ἦχος δ'. Ὡς γενναῖον ἐν Μάρτυσιν.

Μακεδόνων ὁμόφυλος, καὶ Αἰγύπτου τὸ ἔκθρεμμα, τῶν ἀϋλῶν νόων ἢ ὁμοδίαιτος, τῶν διδασκάλων ἢ σύνδρομος, Πατέρων ἢ ἔμπνευσις, κοινοβίων ὁ κανὼν, ἐγκρατείας ὑπόδειγμα, ἀνεπίσχετος, ποταμὸς τῆς ἀγάπης ἀνεδείχθης, τῆ τοῦ Πνεύματος δυνάμει, Συγκλητικὴ ἀξιάγαστε.

Ὡσπερ ἄνθος πανεύοισμον, ἐν ἐρήμῳ ἐξήνθησας, εὐσεβείας ἄρωμα ἀποπνέουσα, μοναστριῶν δὲ συστήματα, ἐφώτισας πάντιμε, διδαχαῖς σου ἱεραῖς, καὶ σεπταῖς ὑφηγήσεσι, διὰ τοῦτό σε, ὁ Χριστὸς μεταθέσας ἐκ τῶν κάτω, εἰς τὰ ἄνω κληρουχίας, Συγκλητικὴ ἐπεβράβευσε.

Κραταιὰν ἐν καρδίᾳ σου, ὡς ὁ θάνατος ἔχουσα, τὴν ἀγάπην ἐνδοθεν τοῦ Νυμφίου σου, τὰς ἐπικήρους ἐμίσησας, παστάδας καὶ ἔρωτας, τῶν ματαίων ἡδονῶν, ἀρνηθεῖσα τὴν σύζευξιν, καὶ χωρήσασα, πρὸς τὸν ἄζυγον βίον μοναζόντων, τῆς θεώσεως τὸ ὄρος, Συγκλητικὴ ἀνελήλυθας.

Δόξα. Ἦχος πλ. β'.

Σήμερον ὁ ποιμένων ἐν τοῖς κρίνοις, καθὼς γέγραπται, κρίνον ἡμῖν εὐῶδες, ἐν μέσῳ τοῦ χειμῶνος ἐξήνθησε, τὴν πανίερρον μνήμην, τῆς Ὁσίας παρθένου Συγκλητικῆς. Δεῦτε οὖν φιλέορτοι, μονασταὶ καὶ μιγάδες, ὕμνοις ἐορτίοις ἐν ἀγαλλιάσει ψυχῆς, πρὸς αὐτὴν εἶπωμεν· χαίροις, τῶν ἀρχαίων μοναζουσῶν ἢ δόξα, καὶ τῆς Ἐκκλησίας ἀπάσης, ὠράϊσμα καὶ κλέος· χαίροις, τῆς πενίας τοῦ φθειρομένου πλοῦτου ἢ

σύζυγος, καὶ τῆς εὐκλείας τοῦ οὐρανοῦ ἢ συμμετοχος·
καίροις, τοῦ Εὐαγγελίου ἢ μεγαλόφωνος σάλπιγξ,
ἐξαγγέλουσα τοῦ Χριστοῦ τὰ διδάγματα. Ὅν ἰκέτευε
μητέρα Ὁσία, ἐλεηθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Καὶ νῦν. Προεόρτιον. Ὁ αὐτός.

Ἐτοιμάζου Ἰορδάνη ποταμὲ· ἰδοὺ γὰρ παραγίνεται
Χριστὸς ὁ Θεός, βαπτισθῆναι ὑπὸ Ἰωάννου, ἵνα τῶν
δρακόντων ἀοράτους κεφαλὰς, συνθλάσῃ τῇ θεότητι,
ἐν τοῖς ὕδασι τοῖς σοῖς, ἀγάλλου ἢ ἔρημος, Ἰορδάνου,
τὰ ὄρη σκιρτήσατε εὐφροσύνη· ἦκει γὰρ ἡ αἰώνιος
ζωή, ἀνακαλέσαι τὸν Ἀδάμ. Φωνὴ βοῶντος βόησον, ὃ
Ἰωάννη Πρόδρομε· Ἐτοιμάσατε ὁδοὺς τοῦ Κυρίου, καὶ
τὰς τρίβους αὐτοῦ, εὐθείας ἀπεργάσασθε.

*Εἴσοδος. Φῶς ἰλαρόν. Τὸ προκείμενον τῆς ἡμέρας, καὶ
τὰ Ἀναγνώσματα.*

Παροιμιῶν τὸ Ἀνάγνωσμα. (Κεφ, λα', λα'.10. -20, 25)

Γυναῖκα ἀνδρείαν τίς εὐρήσει; τιμιωτέρα δὲ ἐστὶ
λίθων πολυτελῶν ἢ
τοιαύτη. Μηρυομένη ἔρια καὶ λίνον, ἐποίησεν
εὐχρηστον ταῖς χερσὶν αὐτῆς. Ἐγένετο ὡσεὶ ναῦς
ἐμπορευομένη μακρόθεν, συνάγει δὲ αὕτη τὸν βίον.
Καὶ ἀνίσταται ἐκ νυκτῶν, καὶ ἔδωκε βρώματα τῷ οἴκῳ,
καὶ ἔργα ταῖς θεραπαίνοις. Θεωρήσασα γεώργιον
ἐπρίατο, ἀπὸ δὲ καρπῶν χειρῶν αὐτῆς, κατεφύτευσε
κτῆμα. Ἀναζωσαμένη ἰσχυρῶς τὴν ὀσφὺν αὐτῆς, ἤρεισε
τοὺς βραχίονας αὐτῆς εἰς ἔργον. Ἐγεύσατο ὅτι καλὸν

ἔστι τὸ ἐργάζεσθαι, καὶ οὐκ ἀποσβέννυται ὄλην τὴν νύκτα ὁ λύχνος αὐτῆς. Τὰς χεῖρας αὐτῆς ἐκτείνει ἐπὶ τὰ συμφέροντα, τοὺς δὲ πήχεις αὐτῆς ἐρείδει εἰς ἄτρακτον. Χεῖρας δὲ αὐτῆς διήνοιξε πέννητι, καρπὸν δὲ ἐξέτεινε πτωχῶ. Ἴσχυν καὶ εὐπρέπειαν ἐνεδύσατο, καὶ εὐφράνθη ἐν ἡμέραις ἐσχάταις.

Σοφίας Σολομῶντος τὸ ἀνάγνωσμα. (Κεφ. ε' 15. ς' 3)

Δίκαιοι εἰς τὸν αἰῶνα ζῶσι, καὶ ἐν Κυρίῳ ὁ μισθὸς αὐτῶν, καὶ ἡ φροντὶς αὐτῶν παρὰ Ὑψίστῳ. Διὰ τοῦτο λήφονται τὸ βασίλειον τῆς εὐπρεπείας, καὶ τὸ διάδημα τοῦ κάλλους ἐκ χειρὸς Κυρίου ὅτι τῇ δεξιᾷ αὐτοῦ σκεπάσει αὐτούς, καὶ τῷ βραχίονι ὑπερασπιεῖ αὐτῶν· λήφεται πανοπλίαν τὸν ζῆλον αὐτοῦ, καὶ ὀπλοποιήσει τὴν κτίσιν εἰς ἄμυναν ἐχθρῶν· ἐνδύσεται θώρακα δικαιοσύνης, καὶ περιθήσεται κόρυθα κρίσιν ἀνυπόκριτον· λήφεται ἀσπίδα ἀκαταμάχητον ὀσιότητα, ὄξυνεῖ δὲ ἀπότομον ὄργην εἰς ῥομφαίαν· συνεκπολεμήσει δὲ αὐτῷ ὁ κόσμος ἐπὶ τοὺς παράφρονας· πορεύσονται εὐστοχοὶ βολίδες ἀστραπῶν, καὶ ὡς ἀπὸ εὐκύκλου τόξου τῶν νεφῶν ἐπὶ σκοπὸν ἀλοῦνται, καὶ ἐκ πετροβόλου θυμοῦ πλήρεις ῥιφήσονται χάλαζαι· ἀγανακτήσει κατ' αὐτῶν ὕδωρ θαλάσσης, ποταμοὶ δὲ συγκλύσουσιν ἀποτόμως· ἀντιστήσεται αὐτοῖς πνεῦμα δυνάμεως, καὶ ὡς λαῖλαψ ἐκλικμήσει αὐτούς, καὶ ἐρημώσει πᾶσαν τὴν γῆν ἀνομία, καὶ ἡ κακοπραγία περιτρέψει θρόνους δυναστῶν. Ἀκούσατε οὖν βασιλεῖς καὶ σύνετε, μάθετε

δικασταὶ περάτων γῆς, ἐνώτισασθε οἱ κρατοῦντες πλήθους, καὶ γεγυρωμένοι ἐπὶ ὄχλοις ἐθνῶν ὅτι ἐδόθη παρὰ Κυρίου ἡ κράτησις ὑμῖν καὶ ἡ δυναστεία παρὰ ὑψίστου.

Σοφίας Σολομῶντος τὸ Ἀνάγνωσμα. (Κεφ. δ' 7 - 11)

Δίκαιος, ἐὰν φθάσῃ τελευτῆσαι, ἐν ἀναπαύσει ἔσται. Γῆρας γὰρ τίμιον, οὐ τὸ πολυχρόνιον, οὐδὲ ἀριθμῶ ἐτῶν μεμέτρηται. Πολιὰ δὲ ἐστὶ φρόνησις ἀνθρώποις, καὶ ἡλικία γήρως, βίος ἀκηλίδωτος. Εὐάρεστος Θεῷ γενόμενος, ἠγαπήθη· καὶ ζῶν μεταξὺ ἀμαρτωλῶν μετετέθη. Ἠρπάγη, μὴ κακία ἀλλάξῃ σύνεσιν αὐτοῦ, ἢ δόλος ἀπατήσῃ ψυχὴν αὐτοῦ. Βασκανία γὰρ φαυλότητος, ἀμαυροῖ τὰ καλά, καὶ ῥεμβασιμὸς ἐπιθυμίας μεταλλεῦει νοῦν ἄκακον. Τελειωθεὶς ἐν ὀλίγῳ, ἐπλήρωσε χρόνους μακροῦς· ἀρεστὴ γὰρ ἦν Κυρίῳ ἡ ψυχὴ αὐτοῦ, διὰ τοῦτο ἔσπευσεν ἐκ μέσου πονηρίας. Οἱ δὲ λαοὶ ἰδόντες καὶ μὴ νοήσαντες, μηδὲ θέντες ἐπὶ διανοίᾳ τὸ τοιοῦτον ὅτι χάρις καὶ ἔλεος ἐν τοῖς ὁσίοις αὐτοῦ, καὶ ἐπισκοπὴ ἐν τοῖς ἐκλεκτοῖς αὐτοῦ.

Λιτή. Ἦχος α'.

Τὶ ἐκαλλιώθησαν σήμερον τῶν μοναζουσῶν τὰ τάγματα; Τὶ πανηγυρίζει κραυγάζων ἄσματα, τῶν παρθένων ὁ σύλλογος; Σήμερον γὰρ, ὡς νβάρδος καὶ κρόκος, κάλαμος καὶ κιννάμωμον, καὶ ὡς βλαστὸς ἡρινός, ἡ πανεύφημος μνήμη τῆς Ὁσίας μητρὸς ἡμῶν Συγκλητικῆς ἀνέθαλλε· ὡς πηγὴ γὰρ κήπου, καὶ

φρέαρ ὕδατος ζῶντος, ροιζοῦντος ἀπὸ Μακεδονίας, ταῖς διδαχαῖς αὐτῆς πᾶσαν τὴν Αἴγυπτον κατήρδευσε· διὸ τὴν ποθεινὴν αὐτῆς πρεσβείαν πάντες ἐξαιτούμεθα, ὑπὲρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Ἦχος β'.

Ὁσία Μητὲρ Συγκλητική, τῆς σιωπῆς ἐν γνώσει τὸ ἐγκαλλώπισμα, τῆς ἡσυχίας τὸ κειμήλιον καὶ τῆς προσευχῆς τὸ ἐργαστήριον ἐν τῷ μελλισῶνι τοῦ κοινοβίου γέγονας. Ταφεῖσα γὰρ ἐν μνήματι ταπεινώσεως τελείας, ὑπερύψωσέ σε θαυμαστῶς ὁ Χριστὸς παναοίδιμε, εἰς ὄρος τῆς ἀπαθείας τὸ δυσπρόσιτον· ὅθεν περιτείχισον ταῖς ἰκεσίαις σου, τὰς ἀκοὰς ἡμῶν τοῦ μὴ ἀκούειν τῶν ματαίων λογισμῶν τὰ ὑποψιθυρίσματα, καὶ ἀκηλίδωτον βίον, διάγειν πανσεβάσμιε.

Ἦχος γ'.

Ὁσία μητὲρ Συγκλητική, ἐνοπτριζομένη τὸ φῶς τῆς Τρισηλίου Θεότητος, τὰ δεινὰ τοῦ σώματος, τὰς ἀλγηδόνας τοῦ στόματος, καὶ τοὺς δυσώδεις ἰχώρας, ὡς ἄλλος Ἰὼβ ὑπήνεγκας· ὅθεν ταῖς σαῖς λιταῖς ἰκάνωσον ἡμᾶς, ἐν ὑπομονῇ φέρειν πάντα πειρασμὸν καὶ λύπην τὴν τοῦ βίου, γενναίῳ φρονήματι καὶ ἀτρέπτῳ γνώμῃ.

Ἦχος δ'.

Ὁσία μητὲρ Συγκλητική, τὸν ἀρχέκακον πτερνιστὴν ἐτροπώσω τῇ πτωχείᾳ τοῦ πλοῦτου, καὶ ἀτυφίᾳ τοῦ σοῦ φρονήματος, βαστάζουσα γὰρ ἀνδρείως τὸν ζυγὸν τοῦ Κυρίου, ἀθληφόρος ἐφάνης ἐν τῷ μαρτυρίῳ τῆς

συνειδήσεως· διὸ δὸς ὑμῖν χεῖρα βοηθείας, δὸς ἡμῖν ταῖς εὐχαῖς σου μετανοίας δάκρυα, τὰ καθαίροντα τὸν ζόφον τοῦ νοῦς ἡμῶν.

Δόξα. Ἦχος πλ. α'.

Πᾶσα γλῶσσα μοναστῶν, πλουσιῶν καὶ πενήτων, μοναχῶν καὶ μιγάδων, κοσμικῶν καὶ ἀρχόντων, εὐφημείσθω σήμερον, τὴν Ὁσίαν τοῦ Θεοῦ· πάντα γὰρ καταλιποῦσα, τὴν ὥραν τῆς ἡλικίας, τοῦ βίου τὴν τερπνότητα, καὶ τὰς κοσμικὰς συγχύσεις, πρὸς τὸν δίαυλον τῶν ἀσκουσῶν ὡς νύμφη Χριστοῦ ἐχώρησε. Διὸ θεοειδῆς ὅλη χρηματίσασα, τοῦ θείου Πνεύματος γέγονε, ἀξιοπρεπὲς καὶ μόνιμον ἐνδιαίτημα, δοξάζουσα ἀπαύστως Χριστὸν τὸν Θεόν, ὃν ἰκετεύει, ὑπὲρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Καὶ νῦν. Προεόρτιον. Ὁ αὐτός.

Ἐν Ἰορδάνῃ ποταμῷ Χριστὸς ὁ Θεὸς ἡμῶν, μολεῖ πρὸς τὸ Βάπτισμα, καθᾶραι θέλων ἡμᾶς, ἐκ τῶν ἀνομιῶν ἡμῶν, τῇ αὐτοῦ ἐπιφανείᾳ, ὡς μόνος ἀγαθὸς καὶ φιλάνθρωπος.

Ἀπόστιχα, Προεόρτια.

Ἦχος πλ. β'. Τριήμερος ἀνέστης Χριστέ.

Ἡ γῆ καὶ τὰ ἐπίγεια, σκιρτήσατε ἀγάλλεσθε, ὁ χειμάρρους, τῆς τρυφῆς ἐν ποταμῷ, βαπτίζεται τὴν χύσιν, ξηραίνων τῆς κακίας, καὶ ἀναβλύζει θεῖαν ἄφεσιν.

Στίχ. Διὰ τοῦτο μνησθήσομαί σου ἐκ γῆς Ἰορδάνου καὶ Ἑρμωνίμ.

Φωτὸς ὢν χορηγὸς Ἰησοῦς, μὴ κρήζων βαπτισθῆναι σαρκί, ἐπιβαίνει, Ἰορδάνου ταῖς ῥοαῖς, φωτίσαι τοὺς ἐν σκότει, βουλόμενος ἐν πίστει, τούτῳ προθύμως ὑπαντήσωμεν.

Στίχ. Εἶδοσάν σε ὕδατα ὁ Θεός, εἶδοσάν σε ὕδατα καὶ ἐφοβήθησαν.

Φορέσας τὴν τοῦ δούλου μορφήν, προέρχη βαπτισθῆναι Χριστέ, ὑπὸ δούλου, Ἰορδάνου ταῖς ῥοαῖς, λυτρούμενος δουλείας, τῆς πάλαι ἀμαρτίας, καὶ ἀγιάζων καὶ φωτίζων ἡμᾶς.

Δόξα. Ἦχος πλ. δ'.

Ἀσκητικῶς καλινώσασα τὸν νοῦν, τὰς ἐξεργέσεις ἐνέκρωσας τῆς σαρκός, Ὅσια Μῆτερ Συγκλητική. Τὴν ἀπόρρητον γὰρ θλίψιν, τοῦ αἰωνίζοντος σκότους ἐννοήσασα, καὶ μνήμην θανάτου διηνεκῆ ἔχουσα, ἔμακρύνθης εἰς ἔρημον, μετὰ χαρᾶς δραμοῦσα, ὡς θεῖον ἀνάθημα σεαυτὴν τῷ Δεσπότη ὀλικῶς προσενέγκασα. Ὅν ἰκέτευε, ὑπὲρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Καὶ νῦν. Προεόρτιον. Ὁ αὐτός.

Ἰωάννη Βαπτιστά, ὁ ἐν μήτρα γνωρίσας με τὸν Ἀμνόν, ἐν ποταμῷ μοι διακόνησον, μετὰ Ἀγγέλων μοι λειτούργησον, ἐκτείνας ἅψαι τῇ χειρὶ σου, τῆς κορυφῆς μου τῆς ἀκράντου, καὶ ὅταν ἴδῃς τὰ ὄρη τρέμοντα, καὶ τὸν Ἰορδάνην ἐπαναστραφέντα, σὺν τούτοις βόησον· ὁ σαρκωθεὶς ἐκ Παρθένου, εἰς ἡμῶν σωτηρίαν, Κύριε δόξα σοι.

Νῶν ἀπολύεις. Τρισάγιον.

Ἀπολυτίκιον. Ἦχος δ'. Ταχὺ προκατάλαβε.

Σοφία καὶ χάριτι κεκοσμημένη σεμνή, ἀκλόνητος ἔμεινας ὡς ὁ Ἰῶβ ὁ κλεινός, ἐχθροῦ ἐπίθεσιν· ὄθεν Συγκλητικὴ σε, ἢ οὐράνιος δόξα, δέδεκται μετὰ τέλος, ὡς παρθένον φρονίμην· ἐν ἧ τῶν μεμνημένων σου ἀεὶ μνημόνευε.

Δόξα. Ὅμοιον.

Ὅσιων ἢ σύναθλος μοναζουσῶν ἢ τροφός, παρθένων τὸ πρότυπον, Συγκλητικὴ τὸ σεμνόν, ἀσκήσει γεγένησαι, σὺ γὰρ ἐν ταῖς ἐρήμοις, τῶν παθῶν τὰς ἐνέδρας, ἔφυγες νικηφόρως, ἐγκρατείας τοῖς πόνοις· διὸ ἀπαύστως δυσώπει, ὑπὲρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Καὶ νῦν. Προεόρτιον. Ἦχος δ'

Ἀπεστρέφετό ποτέ, ὁ Ἰορδάνης ποταμός, τῇ μηλωτῇ Ἐλισαιέ, ἀναληφθέντος Ἡλιοῦ, καὶ διηρεῖτο τὰ ὕδατα ἐνθεν καὶ ἐνθεν, καὶ γέγονεν αὐτῷ, ξηρὰ ὁδὸς ἢ ὑγρὰ, εἰς τύπον ἀληθῶς τοῦ Βαπτίσματος, δι' οὗ ἡμεῖς τὴν ρέουσαν, τοῦ βίου διαπερῶμεν διάβασιν, Χριστὸς ἐφάνη, ἐν Ἰορδάνη, ἀγιάσαι τὰ ὕδατα.

Ἀπόλυσις.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΡΟΝ

Μετὰ τὴν α' Στιχολογίαν,

Κάθισμα τῆς Ὁσίας. Ἦχος α'. Χορὸς Ἀγγελικός.

Τὴν θεάν τὴν τερπνὴν, τοῦ προσώπου Σου Σῶτερ, σφοδρῶς Συγκλητικὴ, ἢ ἁγία παρθένος, ἐζήτει θεάσασθαι, θρηνωδοῦσα καὶ στένουσα, Σὺ γὰρ

Δέσποτα, τοῖς καθαροῖς τῆ καρδία, προεπήγγειλας,
ἀποκαλύψαι τὴν δόξαν, τοῦ κάλλους Σου Κύριε.

Δόξα... Καὶ νῦν... ὁμοιον

Εὐφραίνου ποταμέ, Ἰορδάνη· ἐν σοὶ γάρ, ὁ πάντων
Ποιητής, παραγίνεται θέλων, τὸ Βάπτισμα
εἰσδέξασθαι, ὑπὸ δούλου ὡς εὐσπλαγχνος, τέρπου
χόρευε, Ἀδὰμ καὶ Εὐὰ προμῆτορ· ἐπεδήμησεν, ἡ
ἀπολύτρωσις πάντων, Θεὸς ὁ ὑπεραγαθός.

Μετὰ τὴν β' Στιχολογίαν,

Κάθισμα Προεόρτιον. Ἦχος α'. Χορὸς Ἀγγελικὸς.

Χειμάρρους τῆς τρυφῆς, ὁ Δεσπότης ὑπάρχων,
προέρχεται ῥοαῖς, ποταμοῦ βαπτισθῆναι, ποτίσαι
βουλόμενος, ἀφθαρσίας με νάματα, ὄν θεώμενος, ὁ
Ἰωάννης ἐβόα· Πῶς τὴν χειρὰ μου, τῆ κορυφῆ σου
ἐκτείνω, ἣν τρέμει τὰ σύμπαντα; (Δίς)

Μετὰ τὸν Πολυέλεον,

Κάθισμα τῆς Ὁσίας. Ἦχος γ'. Τὴν ὠραιότητα.

Τὸν ἀκατάληπτον, σάρκα πτωχεύσαντα, καὶ πρὸς τὸ
Βάπτισμα, παραγενόμενον, καὶ τὴν ἀνάπλασιν ἡμῶν,
ἐν αὐτῷ ἐργαζόμενον, ἅπαντες ὑμνήσωμεν, ὡς Θεὸν
πολυέλεον, καὶ τὴν συγκατάβασιν, τὴν αὐτοῦ
μεγαλύνωμεν, βοῶντες εὐχαρίστῳ καρδία. Δόξα
Χριστὲ τῆ ἐπιφανείᾳ σου.

Δόξα... Καὶ νῦν... ὁμοιον

Ἀδὰμ τὴν γύμνωσιν, ἐνδύων εὐσπλαγχνε,
καταστολὴν δόξης, μέλλεις γυμνοῦσθαι σαρκί, ἐν
Ἰορδάνη ποταμῷ, ὃ θαύματος παραδόξου! πῶς, σε

ὑποδέξεται, ὕδωρ Δεσπότα Κύριε, ὕδασι στεγάζοντα, ὑπερῶα ὡς γέγραπται; ὑμνοῦμεν Ἰησοῦ εὐεργέτα, πάντες τὴν σὴν ἐπιφάνειαν.

Τὸ α'. ἀντίφωνον τοῦ δ'. ἤχου.

Προκείμενον: *Ὑπομένων ὑπέμεινα τὸν Κύριον καὶ προσέσχε μοι...*

Στ.: *Καὶ ἔστησεν ἐπὶ πέτραν...*

Εὐαγγέλιον τὸ ἐν τῇ Λειτουργίᾳ τοῦ Ἁγίου Σάββα.

Ὁ Ν'.

Δόξα: *Ταῖς τῆς σῆς Ὁσίας...*

Καὶ νῦν: *Ταῖς τῆς Θεοτόκου...*

Ἰδιόμελον. Ἦχος πλ. β'. Στίχ.: *Ἐλεῆμον, ἐλέησόν με ὁ Θεός...*

Πρὸς τὰ ὄρη μυστικῶν θεοσιῶν, τῆς δόξης τοῦ Θεοῦ τῆς ἀπορρήτου, δι' ἐγκρατείας πολλῆς, καὶ συντόνου ἀναβέβηκας, Ὁσία Μητέρα Συγκλητική, δι' ἧς οἱ ταύτην βλέποντες, τῶν γεηρῶν καταφρονοῦσι, καὶ τῶν αἰσθητῶν ἀμνημονοῦσι πάντων· ὅθεν οὖν παρρησίαν κεκτημένη, μὴ παύση καθικετεύουσα, ὑπὲρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Εἶτα, οἱ Κανόνες, ὁ Προεόρτιος καὶ τῆς Ὁσίας Ὁ Προεόρτιος, οὗ ἡ Ἀκροστιχίς. Ποίημα Ἰωσήφ.

ᾠδὴ α'. Ἦχος α'. Ὁ Εἰρμός

*Πικρᾶς δουλείας ῥυσθεῖς, Ἰσραήλ, τὴν ἄβατον
διῆλθεν ὡς ἠπειρον· ἐχθρὸν δὲ ὄρων ποντούμενον,
ὕμνου ἐν εὐφροσύνῃ, ἄδει Θεῶ, τῷ τερατουργοῦντι
βραχίονι ὑψηλῷ· Ὅτι δεδόξασται.*

Χριστὸς μολεῖ πρὸς τὸ βάπτισμα. Χριστὸς πρὸς, Ἰορδάνην ἐφίσταται. Χριστὸς τὰς ἡμῶν ἐν ὕδασι, θάπτει νῦν ἁμαρτίας, ὡς ἀγαθός, ἐν ἀγαλλιάσει, ἀνυμνήσωμεν αὐτόν· Ὅτι δεδόξασαι.

Ῥανάτωσαν εὐφραινόμεναι, νεφέλαι εὐφροσύνην αἰώνιον, Χριστὸς Ἰησοῦς προέρχεται, νάμασιν Ἰορδάνου, τοὺς ποταμούς, τῶν ἁμαρτημάτων, κατακλύσαι φωτισμὸν πᾶσι δωρούμενος.

Ἴδου τὸ φῶς ἐπιφαίνεται, ἴδου ὁ ἰλασμὸς ἀναδείκνυται, ἴδου ὁ Σωτὴρ ἐφίσταται, λάμπαι τοῖς ἐν τῷ σκότει, θείας αὐγᾶς, τοῦτον διανοίαις, καθαραῖς χαρμονικῶς ὑποδεξώμεθα.

Ῥδὴ α', τῆς Ὁσίας. Ἦχος β'. Δεῦτε λαοί.

Στέψαι τὴν σὴν, ἄσμασι μνήμην προήρημαι, σοὶ πεποιθὼς ὁ ἄμουσος, καὶ ὄλος ἄναγνος, ἀλλὰ δίδου μοι λόγον, σοφίας καὶ ἀγνείας, σαῖς παρακλήσεσιν.

Ὅλον τὸν νοῦν, πρὸς θεῖον ὕψος ἐπάρασα, καὶ τῶν χρηστῶν τὴν ἄβυσσον, καὶ ἀπολαύσεων, ἐπιγνοῦσα τὸ χρῆμα, ἀπάντων ἀπανέστης, τῶν προσηκόντων σοι.

Νοῦν πρὸς Θεόν, ἀναπτεροῦσα τὸν ὕψιστον, σῶμα τὸ σὸν ἠλούμενον, εἰς τὰ χαμαίζηλα, ἐγκρατεία καὶ πόνοις, ἐκούφιζες ποθοῦσα, βαρεῖαν εὐκλειαν.

Θεοτοκίου

Μείνας ὃ ἦν, καὶ σαρκωθεὶς ἐκ νηδύος σου, ὃ ἦμεν ἐδωρήσατο, ἡμῖν τὸ πρότερον, ἐκ χοῶς γεγονόσι, ρυσάμενος πταισμάτων, Θεογεννήτρια.

Οδὴ γ', ὁ Προεόρτιος. Ὁ Εἰρμός.

Μὴ ἐν τῇ σοφίᾳ, καὶ τῷ πλούτῳ καυχάσθω θνητὸς τῷ αὐτοῦ, ἀλλὰ ἐν τῇ πίστει τοῦ Κυρίου, ὀρθοδόξως κραυγάζων, Χριστῷ τῷ Θεῷ καὶ μέλπων αἰεὶ· Ἐπὶ τὴν πέτραν τῶν σῶν ἐντολῶν, στήριξόν με Δέσποτα.

Ὁ πρὸ τῶν αἰώνων, συνεδρεύων Πατρὶ καὶ τῷ Πνεύματι, νῦν ἐπ' ἐσχάτων ἐκ Παρθένου, σαρκωθείς καθὼς οἶδε, Χριστὸς μολεῖ πρὸς τὸ Βάπτισμα, ἀθανασίαν τῷ θείῳ λουτρῷ, πᾶσι παρεχόμενος.

Ὑδατι ἐνθάψαι, τὰς ἡμῶν ἀμαρτίας βουλόμενος, τοῦ Ἰορδάνου ἐν τοῖς ρεῖθροις, διὰ σπλάγχνα ἐλέους, Χριστὸς ὁ Θεὸς προέρχεται, καὶ ἀναπλάττει φθαρέντας ἡμᾶς, διὰ τοῦ Βαπτίσματος.

Γύμνωσιν αἰσχίστην, περιστέλλων Ἀδὰμ τοῦ προπάτορος, ἀπογυμνοῦσαι ἐκουσίως, καὶ ῥοαῖς Ἰορδάνου, σαυτὸν περιστέλλεις ὕδασι, τὰ ὑπερῶα στεγάζων Χριστέ, μόνε πολυέλεε.

Τῆς Ὁσίας. Στερέωσον ἡμᾶς ἐν σοί.

Ἐφείσω τῆς σαρκὸς πολλοῖς ἐν τραύμασιν, οὐδόλως ἀσχέτως πιεζομένης, πρὸς τοὺς πόνους τῆς ἀσκήσεως, ὁ πειράζων ἐν οἷς ἐναπεκρούετο.

Πορείαν τὴν στενὴν ζωῆς τὴν πρόξενον, ἀφθάρτου καὶ θείας σὺ ἠρετίσω, τὴν πλατεῖαν καταπτύσασα, ἧς οὐδὲν χεῖρον ὄντως τῷ νοῦν ἔχοντι.

Ζεούσης παρειᾶς τὸ ἄνθος ἔφυγες, τῇ τήξει καὶ πόνοις τῆς ἐγκρατείας, καὶ τὸ φλέγον τῶν ὀμμάτων σου, τῶν δακρῶν κρουνοῖς ἐναπεσβέννυτο.

Θεοτοκίου

Ὁ Λόγος σαρκωθείς ἐκ σοῦ Πανάμωμε, τὴν σάρκα τοῦ ρύπου θέλων ἐκπλῦναι, ὑποδείγματι καθάρσεως, ἀρρυπώτου τοῖς ὕδασι βαπτίζεται.

Κάθισμα τῆς Ὁσίας. Ἦχος πλ. α'. Τὸν συνάναρχου.

Ἀσκητῶν ὑπερβᾶσα σὺ τὸ φερέπονον, ἐν οὐρανοῖς ἀπολαύεις διαφερούσης μονῆς, καὶ τῆς κρείττονος αἴγλης ἀναπεπλήρωσαι, ὅτι κατ' ἄνδρας τὴν σκληρὰν, διοδεύσασα ὁδὸν, νενίκηκας τὰ παρόντα, καὶ Ἀγγέλοις καθωμοιώθης, καὶ νῦν τῆς δόξης συμμετέχεις αὐτῶν.

Δόξα... Καὶ νῦν...

Προεόρτιον. Ἦχος α' Τὸν τάφου σου Σωτήρ

Ὁ μέγας ὑετός, πρὸς ποτάμια ρεῖθρα, προέρχεται σαρκί, βαπτισθῆναι θελήσας, πρὸς ὃν ὁ θεῖος Πρόδρομος, ἐκθαμβούμενος ἔλεγε· Πῶς βαπτίσω σε, ρύπον μὴ ἔχοντα ὅλως; πῶς ἐκτείνω μου, τὴν δεξιὰν ἐπὶ κάραν, ἣν τρέμει τὰ σύμπαντα;

ᾠδὴ δ', ὁ Προεόρτιος. Εἰρμός.

Ἀκήκοε πάλαι Ἀββακούμ, Χριστέ σου ὁ θαυμάσιος, τὴν ἀκοὴν καὶ φόβῳ ἔκραζεν. Ἀπὸ Θαιμὰν ὁ Θεός, ἤξει καὶ ὁ Ἅγιος, ὄρους ἐκ δασέος κατασκίου, τοῦ σῶσαι σοῦ τοὺς Χριστούς· Δόξα τῇ δυνάμει σου Κύριε.

Ἵδωρ ἀπαντήσατε ζωῆς· ἰδοὺ νῦν παραγέγονεν, ὁ τῆς εἰρήνης Ποταμὸς ἀληθῶς, ξηρᾶναι τὰ θολερὰ, ἀπιστίας ὕδατα, καὶ τὸν φωτισμὸν ἀναπηγάσαι, τοῖς μελωδοῦσιν αὐτῷ. Δόξα τῇ δυνάμει σου Κύριε.

Εὐφράνθητι ἔρημος τὸ πρὶν, διψῶσα φύσις ἅπασα,
ἢ τῶν ἀνθρώπων, νῦν ἐπέφανε, χειμάρρους ὁ τῆς
τρυφῆς, Ἰορδάνου νάμασι, λύων τὸν αὐχμὸν τῆς
ἀμαρτίας, ᾧ μελωδοῦμεν πιστῶς· Δόξα τῇ δυνάμει σου
Κύριε.

Βοῶντος φωνὴ προφητικῶς, ἐρήμοις περιήχησε,
ταῖς διανοίαις. Ἐτοιμάσατε, ὁδοὺς εὐθείας Χριστῷ,
ἐρχομένῳ λέγουσα, ὅπως βαπτισμῷ ἀνακωνεύση,
παλαιωθέντας ἡμᾶς, λύων τὴν ἀρχαίαν ἀπόφασιν.

Τῆς Ὀσίας. Ἐλήλυθας, ἐκ Παρθένου

Σὺ σώματος, διαφέρουσα κάλλεσι γέγονας, τοῖς
πολλοῖς παραίτιος, οὐκ εὐτυχούσης ὀράσεως· ὅθεν
ἀφανίσασα σαυτὴν, μετέσχες θείας ὠραιότητος.

Ἐπέμεινας, ὡς Ἰὼβ τὴν τοῦ σώματος κάκωσιν, οὐ
προῆκας λόγιον, τὴν τελευτὴν ἐπισπώμενον, χρόνῳ
καὶ τῇ φύσει δέ, εἶξασα, θείαν ἀπήρας πρὸς
κατοίκησιν.

Μεμόνωσαι, συγγενῶν καὶ γονέων καὶ κτήσεως, τὸν
Χριστὸν μονώτατον, ἐπαγομένη τὸν ἄσυλον, πλοῦτον
καὶ ἀδάπανον, μεθ' οὗ τῆς ἄνωθεν δόξης ὥφθης
μέτοχος.

Θεοτοκίου

Ὁ τόκος σου, τὸν Ἀδὰμ τῆς φθορᾶς ἐλυτρώσατο,
φθορᾶς βροτεργάτιδος, ἄνευ καὶ γὰρ ὑπὲρ ἄνθρωπον,
γέγονεν ἢ σύλληψις· διὸ φθορᾶς τῶν κακῶν με, Κόρη
λύτρωσαι.

Ψδὴ ε', ὁ Προεόρτιος. Εἰρμός

*Τὸ φῶς τὸ ἄδυτον, λάμπων Χριστέ, ταῖς καρδίαις τῶν
πίστει ὑμνούντων σε, εἰρήνην σου δωρούμενος, ἡμῖν
τὴν ὑπὲρ νοῦν· ὅπως ἐξ ἀγνωσίας, νυκτὸς πρὸς τὴν
ἡμέραν, τῶν ἐντολῶν σου τρέχοντες, δοξολογῶμέν σε
φιλάνθρωπε.*

*Εἰρήνης ὑπάρχων, Χριστέ Βασιλεύς, τὸ τῆς ἔχθρας
μεσότοιχον ἔλυσας, σαρκὸς ἐν ὁμοιώματι, φανείς ἐπὶ
τῆς γῆς· ὅθεν τὴν ἔλευσίν σου, ἰδὼν ὁ Ἰωάννης,
κατεπλήττετο φόβῳ, χειροθετεῖν σε κελευόμενος.*

*Δρακόντων τὰς κάρας, συντρίψαι Χριστός,
ἐπειγόμενος νῦν παραγίνεται, τοῖς ὕδασι καὶ τρέμοντι,
βοᾷ τῷ Βαπτιστῇ. Ἐκτεινόν σου τὴν χεῖρα, καὶ ἅψαι
κορυφῆς μου, καὶ δειλίαν ἀπόθου, ἐπιτελῶν τὸ
προστατόμενον.*

*Ἐδήλου Προφήτης, τὴν χάριν ποτέ, τοῦ
Βαπτίσματος θείῳ ἐν Πνεύματι πατάξας Ἰορδάνια, τὰ
ρεῖθρα μηλωτῆ, ἅτινα διηρέθη, ἡμῖν ὁδοποιοῦντας,
ἀναγέννησιν θείαν, τοῦ ἐν αὐτοῖς ἐπιφανέντος
Χριστοῦ.*

Τῆς Ὁσίας. Ὁ τοῦ φωτὸς χορηγός

*Ναὸς γεγένησαι, τοῦ ἐνοικοῦντος ἐν ἀγνοῖς
πνεύμασι, Λόγου σοφῆ· ἐφαιδρυνας σὺ γάρ,
ἀσκήσεως πολλοῖς, ἐν πόνοις ψυχῆς σου, τὸ κάλλος
πανένδοξε.*

*Σάρκα ἐνέκρωσας, φοινισσομένην φυσικῇ χάριτι,
πόνοις πολλοῖς φαιδρύνουσα μᾶλλον φωτὶ τῶν
ἀρετῶν, ψυχῆς τὴν εἰκόνα, φαιδρῶς καταλάμπουσαν.*

Ἦλην τοῦ σώματος, τῷ τῆς ψυχῆς σου πρὸς Χριστὸν ἔρωτι, φλέξασα σύ, τανῦν τοῖς αὐλοῖς, αὐλῶς ἀληθῶς, Ἀγγέλοις συγχαίρεις, Θεὸν κατοπτεύουσα.

Θεοτοκίου

Κάρας συνέθλασεν, ἡ κεφαλὴ τῶν εὐσεβῶν Πάναγνε, ρεῖθροις τανῦν, τῶν ἐμφωλευόντων, δρακόντων ὁ τεχθεῖς, ἐκ τῆς σῆς νηδύος, σποραῶς ὄντως ἀνευθεν.

Ῥδὴ ς', ὁ Προεόρτιος. Εἰρμός

Ὅλος ἐκ παθῶν, ἀμέτρων συνέχομαι, καὶ κήτει κακῶν συγκαταπέπομαι· ἀλλ' ἀνάγαγε ἐκ φθορᾶς ὁ Θεὸς με ὡς πρὶν Ἰωῶν, καὶ πίσει τὴν ἀπάθειάν μοι δώρησαι, ὅπως ἐν φωτὶ αἰνέσεως, ἀληθείας τε πνεύματι θύσω σοι.

Σπλάγχνα οἰκτιρμῶν, Χριστὸς ἐνδεικνύμενος, ἐν δούλου μορφῇ ὁ ἀναλλοίωτος, παραγίνεται, πρὸς τὸν δοῦλον αἰτούμενος Βάπτισμα, τῆς δουλείας ἀφαρπάζων τὸ ἀνθρώπινον, οὐπερ ἐκπλαγεῖς τὴν ἔλευσιν, δειλιᾷ καὶ τῷ φόβῳ συστέλλεται.

Πῶς σε ποταμοῦ, ῥοαὶ ὑποδέξωνται, τὸ ἄστεκτον πῦρ νῦν ἀφικόμενον; πῶς τὴν γύμνωσιν, ἐπουράνιοι βλέψωσιν Ἄγγελοι; πῶς τὴν χεῖρα Ἰωάννης ἐπεκτείνει σοι, Λόγε τοῦ Θεοῦ προἀναρχε, τῷ αὐτὸν ἀπὸ γῆς διαπλάσαντι;

Θάλασσα διχῆ, φυγοῦσα ἐδήλωσε, τοῦ νέου λαοῦ θείαν διάβασιν, ἣν εἰργάσατο, ποταμῷ τῇ σαρκὶ ἀφικόμενος, ὁ ἐκ πέτρας παραδόξως βλύσας νάματα,

τοῦτον, ὡς Θεὸν δοξάσωμεν, τὴν ἡμῶν συντριβὴν ἀναπλάσαντα.

Τῆς Ὁσίας. Ἐν ἀβύσσῳ παισμάτων

Λαμπρυνθεῖσα τῇ αἴγλῃ τοῦ Πνεύματος, πᾶσαν τὴν ἀπόλαυσιν ἀπεσκοράκισας, τῶν σαρκικῶν ὀρέξεων· τῶν καλῶν γὰρ ἐτρώθης τῷ ἔρωτι.

Ἦστραπέ σου φωσφόρου τὴν σήμερον, μνήμη τηλαυγέστερον καταφωτίζουσα, τὴν τῶν ψυχῶν σκοτόμαιναν, Μοναχῶν Ἀσκουσῶν ἐγκαλλώπισμα.

Τὸ σεμνὸν τῆς ἀγνείας ἐτήρησας, στέργουσα, τὸν θάλαμον τὸν ἀδιάφθορον· τοῦ γὰρ Χριστοῦ τῷ ἔρωτι, ἐπυρώθης τοῦ ξένου νυμφίου σου.

Θεοτοκίου

Ἴνα δόξης πλησθῶμεν ἐλήλυθεν, ἄδοξον εἰς ἄνθρωπον δόξης ὁ Κύριος· ὡς γὰρ βροτὸς ρυπτόμενος, σὸς Υἱὸς τοὺς ἀνθρώπους ἐδόξασεν.

Κουτάκιον. Προεόρτιον. Ἦχος δ'. Ἐπεφάνης σήμερον.

Ἐν τοῖς ρείθροις σήμερον τοῦ Ἰορδάνου, γεγονὼς ὁ Κύριος, τῷ Ἰωάννῃ ἐκβοᾷ. Μὴ δειλιάσης βαπτίσει με· σῶσαι γὰρ ἤκω, Ἄδὰμ τὸν πρωτόπλαστον.

Ὁ Οἶκος

Οὐκ ἀπαιτῶ σε, Βαπτιστά, τοὺς ὄρους ὑπερβῆναι· οὐ λέγω σοι· Εἶπέ μοι, ἃ λέγεις τοῖς ἀνόμοις, καὶ παραινεῖς ἀμαρτωλοῖς, μόνον βάπτισόν με σιωπῶν, καὶ προσδοκῶν τὰ ἀπὸ τοῦ Βαπτίσματος· ἔξεις γὰρ διὰ τούτων ἀξίωμα, ὅπερ οὐχ ὑπήρξε τοῖς Ἀγγέλοις, καὶ

γὰρ πάντων τῶν Προφητῶν μείζονά σε ποιήσω,
ἐκείνων μὲν οὐδεὶς σαφῶς με κατείδεν, ἀλλ' ἐν τύποις
καὶ ἐν σκιαῖς καὶ ἐνυπνίοις, σὺ δέ, ἐπὶ σοῦ ἰστάμενον
κατὰ γνώμην· σῶσαι γὰρ ἤκω, Ἀδάμ τὸν
πρωτοπλαστον.

Κουτάκιον. Ἦχος πλ. δ'. Τῆ ὑπερμάχῳ.

Ὡς τῶν παρθένων ἀδιάσειστον προπύργιον,
μοναζουσῶν δὲ ἐνδιαίτημα πανόλβιον, εὐφημοῦμέν
σε ἐν ὕμνοις Ὅσια πάντες, ἀλλ' ὡς ἔχουσα πρεσβείας
τὰ δωρήματα, μὴ παρίδης ἱκετῶν σου τὰ αἰτήματα,
κραυγαζόντων σοι· χαίροις Μῆτερ πανεύφημε.

Ὁ Οἶκος.

Ἄγγελος τῆ ἀσκήσει, ἐν σαρκὶ καθωράθης, πιστῶν
Συγκλητικὴ τὸ κλέος, καὶ ταῖς τοῦ Παρακλήτου
πνοαῖς, τῶν μοναζουσῶν τὰ πυκνὰ συστήματα,
ἐλκύεις πρὸς τὴν ἄνωθεν, μυσταγωγίαν
προσφωνοῦντα·

Χαῖρε, δι' ἧς ὁ Χριστὸς ὑψώθη·

χαῖρε, δι' ἧς ὁ σατὰν ἐτρώθη.

Χαῖρε, τῶν ὁσίων ἀνδρῶν ὁ ὁμόγνωμος·

χαῖρε, γυναικῶν τῶν ἐνθέων ὁμότιμος.

Χαῖρε, ἄνθος τὸ ἀμάραντον, ἀρετῶν παρθενικῶν·

χαῖρε, νάρδος πολυτίμητος, διδασκῶν θεοφιλῶν.

Χαῖρε, ὅτι ῥαδίως γεηρὰ ἐβδελύξω·

χαῖρε, ὅτι στεφάνων θεϊκῶν ἐκομίσω.

Χαῖρε, πολλῶν χαρίτων ἡ κάτοχος·

καῖρε, φωτὸς ἀκτίστου ἢ μέτοχος.
Χαῖρε, δι' ἧς Μακεδόνες καυχῶνται·
καῖρε, δι' ἧς οἱ πιστοὶ εὐθυμοῦνται.
Χαίροις, μήτερ πανεύφημε.

Συναξάριον.

*Τῆς Ε' τοῦ αὐτοῦ Μηνός, Μνήμη τῆς Ὁσίας
Συγκλητικῆς.*

*Συγκλητικὴ λιποῦσα δουλείαν βίου,
Κλητοῖς Θεοῦ σύνεσι δούλοις ἐν πόλῳ.*

ᾠδὴ Ζ', ὁ Προεόρτιος. Εἰρμός.

*Ἐπῆλθου ὡς νυμφῶνα τῆς καμίνου, τὴν φλόγα τὴν
ἄσβεστον, οἱ δι' εὐσέβειάν ποτε, Παῖδες Ἅγιοι
δειχθέντες Θεῷ, καὶ συμφώνως μελωδοῦντες, ὕμνου
ἔψαλλον· Ὁ τῶν Πατέρων Θεὸς εὐλογητὸς εἶ.*

*Χριστὸς ἡ σωτηρία, ἐπεφάνη φωτισμὸν δωρούμενος,
ἀγαλλιάσθω οὐρανός, αἱ νεφέλαι δὲ βανάτωσαν,
ἀληθῶς δικαιοσύνην τοῖς κραυγάζουσιν· Ὁ τῶν
Πατέρων Θεὸς εὐλογητὸς εἶ.*

*Ὁ πόκος ὃν προεΐδε, Γεδεὼν πλήρη λεκάνην
ὑδατος, ἐναποστάξαντα σαφῶς, τὸ σὸν Βάπτισμα
ἐδήλου Χριστέ, ὃ παρέξεις βαπτισθεὶς τοῖς
ἀναμέλπουσιν· Ὁ τῶν Πατέρων Θεὸς εὐλογητὸς εἶ.*

*Ἄλσι τὰ ἀτεκνοῦντα, Ἐλισαῖος θεραπεύσας ὑδατα,
τὴν εὐτεκνίαν τῆς σεπτῆς, Κολυμβήθρας
προεϊκόνισεν, ἐσομένην μυστικῶς τοῖς ἀναμέλπουσιν·
ὁ τῶν Πατέρων Θεὸς εὐλογητὸς εἶ.*

Τῆς Ὁσίας. Ἀντίθεον πρόσταγμα

Κακῶς προμηθούμενος ὁ ἐνάντιος, ψυχῆς σου, τὸ εὔτονον, μαλάξαι νόσοις ᾤετο· Ἰὼβ δὲ ἐνέτυχε μαρτυρικῶ καὶ σοφῶ, πόνον ἀπεκρούσθη οὖν τῶν σῶν, ὑπομονῇ σοφῇ τιτρωσόμενος.

Ἡ σὴ νῦν προσώκειλεν ἐκ τρικυμίας, τοῦ βίου πρὸς εὔδιον, ψυχὴ λιμένα βρίθουσα, καλλίστων ἐνθέων τε, τῶν ἀγωγίμων σοφῇ, ἔνθα προητοιμάσται τῶν σῶν, τληπαθειῶν πολλῶν ἢ ἀνάπαυλα.

Σοφῶς καθωδήγησας ἐν κοινοβίῳ, τὸν τόπον τυγχάνουσα, μὴ μεταλλάττειν πώποτε· μεγάλης γὰρ πρόξενος ἢ ἀμοιβῆ πημονῆς, λόγοις τε καὶ πράξεσιν ὄνειν, τὰς μοναζούσας ὄντως οὐκ ᾤκνησας.

Θεοτοκίου

Ὑδάτων ἢ φύσις με τῆς ἀμαρτίας, ἐκπλύνει τοῦ τόκου σου τῷ ὑπὲρ λόγον νεύματι· Θεοῦ γὰρ ἡ κάθαρσις, τοῦ Ποιητοῦ τοῦ φωτός, ρύπτει Θεονύμφευτε πολλοῖς, τοὺς ρυπωθέντας Κόρη ἐν παιίσμασι.

Ἦδὴ ἡ', ὁ Προεόρτιος. Εἰρμός.

Τέρατος ὑπερφουῶς ἔδειξε τύπον, ἡ πυρένδροσος κάμιος πάλαι· τὸ γὰρ πῶρ οὐκ ἔφλεξε νέους Παῖδας, Χριστοῦ προδηλοῦν, τὴν ἀσπόρως ἐκ Παρθένου θείαν Γέννησιν· διὸ ἀνυμνοῦντες ἀναμέλψωμεν· Εὐλογεῖτω ἡ κτίσις πᾶσα τὸν Κύριον, καὶ ὑπερυψούτω, εἰς πάντα τοὺς αἰῶνας.

Αἴνεσιν μεγαλοφώνως τῷ Δεσπότη, ἀναπέμψωμεν· ἦλθεν ἐφάνη, ἐπιβαίνει ὕδασι, καὶ γυμνοῦται ὁ Οὐρανόν, ταῖς νεφέλαις περιβάλλον καὶ βαπτίζεται, καθαίρων ἡμᾶς τοὺς ἀναμέλποντας· Εὐλογεῖτω ἡ κτίσις πᾶσα τὸν Κύριον, καὶ ὑπερυψούτω, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Δεῦτε νοερῶς πρὸς, Ἰορδάνην, ἀφικώμεθα θέαμα μέγα, ἐν αὐτῷ ὀψόμενοι· Ἰησοῦς γὰρ ὁ φωτισμός, παραγίνεται, καὶ δούλου ὑποκλίνεται, παλάμη σὺν τρόμῳ ἀναμέλποντος· Εὐλογεῖτω ἡ κτίσις πᾶσα τὸν Κύριον, καὶ ὑπερυψούτω, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ἄνθραξ ὃν προεῖδεν Ἡσαΐας, ἐν τοῖς ὕδασι τοῦ Ἰορδάνου, ἀναφθεις συμφλέξεται ὕλην πᾶσαν ἀμαρτιῶν, καὶ παρέξει συντριβεῖσι τὴν ἀνάπλασιν· διὸ ἀνυμνοῦντες ἀναπέμψωμεν· Εὐλογεῖτω ἡ κτίσις πᾶσα τὸν Κύριον, καὶ ὑπερυψούτω, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Τῆς Ὁσίας. Τὸν ἐν καμίνῳ τοῦ πυρός.

Σὺ Μακαρία πρὸς τὴν γῆν, τῶν πραέων ἀληθῶς φθάσαι ἐπόθεις, ἔνθα τάξεις Ἀγγέλων, Ὁσίων καὶ Ἀσκητῶν, Παρθένων οἰκοῦσιν αἰῶνια, ἀνυμνολογοῦσαι, Χριστὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Κάλλει τῆς φύσεως πασῶν, διαφέρουσα ψυχῆς ἐπεμελήθης, ἵνα πάντα τὰ πάθη τὰ ψυχικὰ νουνεχῶς, νικήσης· διὸ κάλλος σώματος, σβέσασα ἀνῆψας, ἀσκήσει τὴν ψυχὴν σου.

Ἄγρυπνον νοῦν πρὸς τὸν Θεόν, προθυμία τῆς ψυχῆς σὺ κεκτημένη, μεθοδείας τοῦ πλάνου, τοῦ σοφιστοῦ

τῶν κακῶν, εἰς τέλος ἐκοίμισας Ἐνδοξε, καὶ νῦν
κοιμηθεῖσα, βιοῖς εἰς τοὺς αἰῶνας.

Θεοτοκίου

Ἀναγεννήσαι τοὺς βροτούς, ὁ Υἱός σου βουληθεὶς
πρὸς, Ἰορδάνην, ὡς περ ἄνθρωπος σπεύδει, Ἄγνη, δι'
ἄκραν στοργήν, ἀρρύπως βαπτισθῆναι ἅπαντα, ρύπον
τῆς κακίας, βυθίζων τῶν ἀνθρώπων.

Ἦδὴ θ', ὁ Προεόρτιος. Εἰρμός.

*Ἀπόρρητον τὸ τῆς Παρθένου μυστήριον· Οὐρανὸς γὰρ
αὐτῆ, καὶ Θρόνος Χερουβικός, καὶ φωσφόρος
ἀνεδείχθη Πασίας, τοῦ Θεοῦ καὶ Παντοκράτορος·
αὐτὴν εὐσεβῶς, ὡς Θεοτόκον μεγαλύνομεν.*

Μυστήριον ξένον, ὁρῶ καὶ παράδοξον! Ἰησοῦς
ἐφίσταται, θέλων πρὸς ποταμὸν Ἰορδάνην, βοῶν
Ἰωάννη· Τὴν σὴν δεξιάν μοι φίλε δάνεισον, φρικτὰ
ἐκτελοῦντι, εἰς λαοῦ μου περιποίησιν.

Τὰ ἔρημα τοῦ Ἰορδάνου ἀνθείωσαν, οἱ ἐν σκότει
κείμενοι, μέγα ἐπιφανέν ὑμῖν, φέγγος ἰδόντες
σκιρτήσατε· Χριστός, Γαλιλαία ἀφικόμενος, σαρκὶ
βαπτισθῆναι, ὑπὸ δούλου καταδέχεται.

Εὐφράνθητι νῦν Ἰορδάνη καὶ χόρευε, ὃ Ἰωάννη
σκίρτησον, πᾶσα ἡ οἰκουμένη ἀγάλλου, ἰδοὺ ἐπεφάνη
Χριστός, καὶ γυμνοῦται καὶ βαπτίζεται, στολὴν
περιβάλλων, ἀφθαρσίας τὸ ἀνθρώπινον.

Θεοτοκίου

Συνέλαβες δίχα φθορᾶς Παναμώμητε, τὸν
ἀπερινόητον· τίκτεις δὲ ὑπὲρ φύσιν καὶ λόγον, τὸν

λόγω τὰ πάντα σαφῶς, ὑποστήσαντα βουλήματι, αὐτὸν ὡς Θεὸν ἀεὶ δυσώπει, τοῦ σωθῆναι ἡμᾶς.

Τῆς Ὁσίας. Ἀνάρχου Γεννήτορος.

Λαμπρύνασα κάλλεσι, τῆς Παρθενίας Ἔνδοξε, σεαυτὴν ὠραΐζεις τοῖς διαδήμασι, τῆς ἀσκητικῆς πολιτείας· ὅθεν διπλῶ, στέφει καταστέφει, ὁ ξένος Νυμφίος σου, οὗ ἐτρόθης σὺ τῷ ἔρωτι.

Ἐλπίς οὐ κατήσχυνε, Συγκλητικὴ σε πάνσεμνε, τῶν μελλόντων ἦν ἔσχεσ ἐν τῇ καρδίᾳ σου· νῦν γὰρ ἀπολαύεις τῶν πόνων, τὰς ἀμοιβάς, παρὰ τοῦ Σωτῆρος, ἀνθ' ὧν τῆς ἀσκήσεως, ἅπαν εἶδος ἐπετήδευσας.

Ἰσχὸν καὶ κραταίωμα, σεμνὴ Χριστὸν ἐνδέδυσαι, καὶ εἰς γῆν ἀδικίαν κατεταπείνωσας, τοῦ λελαληκότος εἰς ὕψος, σὺ τὴν ὀφρύν· ὅθεν σε στεφάνῳ, τῆς νίκης ἐκόσμησεν, ὁ τῆς νίκης βραβευτής, Ἰησοῦς.

Θεοτοκίου

Ἐν σοὶ τοῦ Προπάτορος, ἡ πτώσις στάσιν ἔλαβε· προχωρεῖν περαιτέρω σθένος μὴ ἔχουσα, τῷ γὰρ Βαπτισμῷ τοῦ Υἱοῦ σου, ἅπαν κακόν, νῦν κατεβαπτίσθη, οὐκοῦν τὴν αἰτίαν σε, τῆς καθάρσεως γεραίρομεν.

Ἐξαποστειλάριον.

Τῆς Ὁσίας. Ἦχος γ'. Ὁ οὐρανὸν τοῖς ἄστροις.

Συγκλητικῆς Ὁσίας, τὴν θείαν κλήσιν ἐν ᾧδαῖς, μοναζουσῶν ἀγέλαι, καὶ τῶν μιγάδων οἱ χοροί, ὕμνολογῆσαι ἀξίως, σήμερον σπεύσατε πάντες.

Προεόρτιον

Ὁ ἐκ Παρθένου λάμψας, ἐν Βηθλεὲμ σωματικῶς, πρὸς Ἰορδάνην νῦν σπεύδεις, ρύπον ἐκπλῦναι γηγενῶν, φωταγωγῶν τοὺς ἐν σκότει, διὰ Βαπτίσματος Θείου.

Εἰς τοὺς Αἶνους.

Προεόρτια. Ἦχος πλ. β'. Αἱ Ἀγγελικαί.

Τὶ ἀμφιγνοεῖς, Βαπτιστὰ οἰκονομίαν, ἣν περ ἐκτελῶ, εἰς ἀπάντων σωτηρίαν, τὰ πάλαι ἄφες ἄρτι, καὶ λογίζου τὰ πρόσφατα, πίστευε Θεῷ συγκαταβάντι, καὶ προσελθὼν ἐμοὶ ὑπούργει· Θεὸς ἦλθον γάρ, δι' εὐσπλαχνίαν τὸν Ἀδάμ, καθᾶραι τοῦ πτώματος.

Αἶρων τὰς ἡμῶν, ἀμαρτίας ἐπὶ ὤμων, ἦλθες Ἰησοῦ, πρὸς τὰ ρεῖθρα Ἰορδάνου, ἐγὼ δὲ δέδοικα σου, τὸ φρικτὸν τῆς ἐλεύσεως· πῶς οὖν μοι κελεύεις σε βαπτίσει; αὐτὸς ἐμὲ καθᾶραι ἤκεις, καὶ πῶς Βάπτισμα, τὸ παρ' ἐμοῦ ἐπιζητεῖς, τὸ πάντων καθάρσιον.

Φύσεως ἐμῆς, ἀκατάληπτος ὁ λόγος, δούλου δὲ μορφὴν, ἐνδυσάμενος προῆλθον, ἐπὶ τὸν Ἰορδάνην, μηδαμῶς μοι ἀμφίβαλλε. Δεῦρο, μὴ φοβοῦ, προσέγγισόν μοι, τὴν δεξιὰν τῆ κορυφῆ μου, τιθεὶς βόησον· Εὐλογημένος ὁ φανείς, Θεὸς ἡμῶν δόξα σοι.

ὦ τῆς ὑπὲρ νοῦν, καὶ ἀμέτρου σου πτωχείας, Λόγε τοῦ Θεοῦ! δι' ἐμὲ τὸν πεπτωκότα, ἐπέγνων σε δι' οἴκτον, τὸν Ἀδάμ ἐνδυσάμενον, καὶ τοὺς ἐξ Ἀδάμ

καινοποιοῦντα, καὶ πειθαρχῶν τῇ σῇ κελεύσει, πιστῶς κράζω σοι· Εὐλογημένος ὁ φανείς, Θεὸς ἡμῶν δόξα σοι.

Δόξα. Ἦχος πλ. δ'. Τῆς Ὁσίας.

Καθαρὰ Ὁσία τυγχάνουσα, καὶ τὴν καρδίαν ἀπὸ τῶν ἔμπαθῶν λογισμῶν καθαρὰν κεκτημένη, μυσταγωγὸς παρθένων, καὶ κῆρυξ τοῦ Εὐαγγελίου ἀναδέδειξαι. Νευρωθεῖσα γὰρ τῷ θείῳ Πνεύματι, ἐν πολλαῖς δακρῦν ἐκχύσει, ἐν ἀρραγεῖ πίστει, ἐν ἐπιγνώσει τελείᾳ, καὶ ἀνεπιστρόφῳ φρονήματι, τὴν ὁδὸν τοῦ Κυρίου διώδευσας, καὶ τὸ βάρος τῶν παθῶν καὶ τῶν ἐπιθυμιῶν τὸν καύσωνα, μετὰ χαρᾶς ἐβάστασας. Ἄλλ' ὦ Συγκλητικὴ μακαρία, τῇ Τρισηλίῳ Θεότητι πρέσβευε, ὑπὲρ ἡμῶν τῶν ἐκτελούντων ἐν πίστει, τὸ σὸν μνημόσυνον.

Καὶ νῦν. Προεόρτιον. Ὁ αὐτός.

Ἰωάννη Βαπτιστὰ, ὁ ἐν μήτρᾳ γνωρίσας με τὸν Ἀμνόν, ἐν ποταμῷ μοι διακόνησον, μετὰ Ἀγγέλων μοι λειτούργησον, ἐκτείνας ἅψαι τῇ χειρὶ σου, τῆς κορυφῆς μου τῆς ἀχράντου, καὶ ὅταν ἴδῃς τὰ ὄρη τρέμοντα, καὶ τὸν Ἰορδάνην ἐπαναστραφέντα, σὺν τούτοις βόησον· ὁ σαρκωθεὶς ἐκ Παρθένου, εἰς ἡμῶν σωτηρίαν, Κύριε δόξα σοι.

Δοξολογία Μεγάλη καὶ Απόλυσις.

Μεγαλυάρια.

Χαίροις τῶν παρθένων ἢ καλλονή, καὶ Ἰὼβ τοῦ
θείου, ἐκμαγεῖον ἐν πειρασμοῖς· χαίροις οὐρανίου,
συγκλήτου κληρονόμε, Συγκλητικὴ θεόφρον,
Πνεύματος ὄργανον.

Χαίροις τῶν παρθένων χειραγωγός, καὶ τῶν
ἀσκουμένων, πολυτίμητος θησαυρός· χαίροις τῆς
ἐρήμου, Συγκλητικὴ τὸ θρέμμα, καὶ πάσης
Ἐκκλησίας, τὸ ἐγκαλλώπισμα.

